

DRADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
18 August st. v.
30 August st. n.

Ese în fie-care duminică.
Redacțiunea în
Közép-uteza nr. 395.

Nr. 33

ANUL XXI.
1885.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Veronica Micle.

Veronica Micle.

Anul trecut presintaram cetitorilor noștri portretul uneia din poetele noastre, al domnei Matilda Poni; de asta-dată ne facem plăcerea d'a ilustra foia noastră cu portretul altei privghetori române, tocmai atât de cunoscută de cetitorii noștri, ca cea dintău.

Acăsta poetă, dna Veronica Micle, asemenea are un nume bun in literatura noastră. A început să scrie înainte cu vr'o 15 ani și s'a presintat in literatură mai întâu prin foia diarului „Curierul Român“ din Iași cu o novelettă, apoi a publicat câteva traduceri din Lamartine și Alfred de Musset in „Columna lui Traian“ a dlui Hășdău și de atunci a dat la lumină un șir de poesii originale in „Convorbiri Literare“ și in „Familia“, poesii pline de sentimente intime și scrise într'o limbă ușoră.

Ca mai toate poetele, așa și Veronica Micle e cântăreța inimei, izvorul nesecat al inspirațiunilor poetice. Amorul cu multele sale impresiuni e cōrda cea mai plăcută a lirei sale, din care scie să ne scōtă accente ce farmecă auzul și pătrund in adâncul sufletului.

Cine pōte să cânte mai gingaș amorul decât femeia? Țnsași poeta noastră țice:

In cenușe stă ascunsă
Fōrte-adesea o schinteie
Ș-o iubire nepătrunsă
Intr'un suflet de femeie

Aceste patru rënduri pline de frumusețe par că totodată sânt preludiul istoriei unui amor. Ele ne sună ca primele accente ale unei tēnguii de dragoste, ca începutul unei tragedii a inimei.

Acăsta credință ni se întăresce apoi prin versurile ce urmēză:

Și de patimă e arsă
Inima ce ț-am dat ție.
Dar iubirea 'n ea nestărsă
A remas pentru vecie.

Țtă in câteva vorbe o dramă. Țtă oglinda 'n care ni se reflectēză amorul poetei.

E mare acest amor, căci intr'un loc dēnsa esclamă:

Pe tine și pe mândra lună
Aș vrē in mers să ve opresc
Și in estas ca o nebună
Un vēc intreg să ve privesc!

Țr de altă-dată lira-i tremurândă de simțire descrie astfel mărimea iubirii sale:

De-aș putē 'ntrupă iubirea
Ce simțesc eu pentru tine,
Timpul și nemărginirea
Dēnsa le-ar cuprinde 'n sine;

Și de mi-ar fi fost dat mie
Darul dulcilor cuvinte,
Ca să-ți spun in poesie
A mea dragoste ferbinte:

Timpul și nemărginirea
S'ar opri din a lor cale
S'asculte destăinuirea
Inimei iubitei tale.

Se înțelege, că o inimă care cuprinde o iubire atât de nemărginită, trebuie să conțină și-o comōră de sentimente, născute in feliurite stări ale dragostei, cari, exprimate in limba armoniei, pot să se 'nfățoseze ca niște mărgăritare poetice.

Poeta noastră are darul ceresc d'a le sci infătoșă cât de ademenitor. Cu simțirea sa adăncă și pătrunțătoare, cu fantasia sa de sbor innalt ce ne răpesc și 'n sfērșit prin limba ei simplă, ea ne interpretēză ideile sale, cum cristalul riului ne lasă să vedem mărgelele din alvie.

Impresiunile ce ne cântă ea au un colorit trist. Jalea e tonul fundamental al lirei sale. Cu toate aceste nu e monotōnă, căci scie să zugrăvescă astfel tablourile sale, incât fie care să aibă ceva nuanță, ceva particular.

Țtă unul din cânturile ei triste:

Aș vrē să vin la tine,
Dar urma ț-am perdut
Și nu mai am de cine
Să 'ntreb ce te-ai făcut?

Și ah! macar odată
Aș vrē să-ți mai șoptesc
Cu inima sfărmată,
Că încă te iubesc.

Dar sciu c'a mea dorință
In veci nu s'a 'mplini,
Că 'n tristă suferință
Cu doru-mi voi muri.

Și totuș dela tine
Nentors e al meu gând,
De și tu pentru mine
Perdut' ești pe pământ.

Aceeaș simțire a inspirat și poesia de mai la vale. Acelaș timbru jalnic e imprimat intr'ēnsa. Sânt doue surori, dar deosebite prin frumusețea lor:

Indeșert mai sper in lume
Vre odată să 'ntēlnesc
Un alt suflet, un alt nume.
Ca p'al teu să-l mai iubesc.

Indeșert căci simt in mine
Ție sufletu mi robit
Și pustie-i făr de tine
Lumea 'n care te-am iubit.

In durerea mea adăncă
Nu mai uit ființa ta;
Te iubesc, te-a iubi încă
După mōrte umbra mea!

Poeta care ne-a cântat aceste doine intime, are o biografie scurtă: S'a născut, a iubit și a suferit.

Țtă câteva date biografice:

Veronica Micle este romăncă din Ardél. S'a născut la 1850 in orașul Năseud. Părinții sei la 1852 s'au mutat la Iași, unde tinera Veronica a făcut cursurile școlilor primare și apoi cursul școlei centrale.

La 1864 s'a măritat cu Ștefan Micle, profesor la universitatea din Iași, de origine asemenea din Ardél dela Feléc de lângă Cluș. Acesta i-a făcut cunoscința la școla centrală, fiind numit acolo ca delegat din partea guvernului. La 1879 insē Ștefan Micle, atunci rector al universității din Iași, a murit.

De atunci poeta e vēduvă și trăesce tot la Iași cu doue copile ale sale.

I. V.

L u i V i c t o r H u g o .

(De dl Al. Gr. Suțu)

Upa-mi tremură în mână și c'un gas tremurător
 O 'nchin celuia ce este nu ca noi un muritor,
 Ci din ceruri un arhangel, un Titan, un profet care
 Conștiințit este pe lume de poetul cel mai mare!
 Hidra secolului nostru realismul urticos
 A zdrobit și pân' la mörte s'a luptat pentru frumos!
 Sus p harele prietini! Pentru mintea luminată,
 Pena cărnii-i ca crinul ângerului de curată,
 Care prin vorbirea-i sfântă, dă popórelor povețe,
 Și 'nchinați lui Victor Hugo! Și menirei lui mărețe!
 Lui Homer francez de care vécul nostru se mândrește.
 Pe acărui frunte nimbul chiar acum strălucеște,
 Ochiul cărnii-i de vultur, eră capul e de leu
 Și al cărui suflet nobil lumea apără mereu.
 Vieții sale încercate, minții lui nemărginite,
 Cântului seu făr' de sémén, musei sale 'nsuflețite!
 Facă Dumnezeu ca Hugo mulți ani încă să trăiescă
 De noi toți slăvit, vieța-i fericit să o sfêrșescă
 Și când ciasul cel din urmă pentru densusul o să sune,
 După cum pe ceru albastru sórele frumos apune,
 De așa lumină omul ca în fața inđeirii
 Va privi cu bucurie asfințitul Nemuririi!
 Tie dară Victor Hugo, lirei tale cea divină,
 Vécului teu de mărire, al meu suflet se închină!

Veronica Micle.

I n f a ța v i e ții .

— Roman. —

(Urmare.)

PARTEA A DOUA.

1.

Eră în anul 1883, prin ianuarie. Carnavalul își deașurá tótă puterea vieții sale de saltimbanc, cu baluri mascate, baluri oficiale, baluri diplomatice, operă, când și când teatru românesc, *cafés chantants*, tuneluri, concerte etc. Capitala eră plină de lume. Provincialii veniau din tóte colțurile țării să se boteze în traiul Bucurescenilor. Camerele erau deschise și reprezentanții nației măriau numărul visitorilor museului, umpleau localurile publice, încărcau vieța localnicilor și bugetul țării, făceau concurență studenților pe lângă măști și votau legi. Dómnelle celor cari erau insurați, desfășurau un lucș estraordinar la operă, unde Evelina Alma Fohström, alături de Adalgisa Gabbi și tenorul Petrovici, atrăgeau pe toți iubitorii de musică, precum și pe tóte păpușile bine născute din Bucuresci. La Bossel, la Dacia și la Orfeu, balurile mascate, în tóte zilele seu de trei ori pe săptămână, își împărțiau publicul petrecător, după ranguri și avere. La cel de 'ntei mergea o lume mai scuturatică: funcționari, militari de tóte gradele, studenți, deputați, câte-un diplomat doi, bancheri, etc. și femeii ușóre, câte-o cocónă care-și lăsă bărbatul făcând *patience* seu cetind „Monitorul oficial”, întreținutele burlacilor sentimentali, din când în când câte-o fată în casă, care venia să ridă de lume, și rar, fórtе rar se vedeau ființe misterioșe, venite cu gânduri sângeróșe, seu umbre de Othello, cercetând pe sub măști chipul vre-unei necredincioșe Desdemone. La Dacia și

la Orfeu, noblețea de porto-franco, băeții de prin magazinuri de modă, studenții de profesiune, berbanții ajunși în scăpătaciune — fața în față seu de gât cu femeile numerotate, fetele de magazin, cusătoreșele, bonele de copii, etc. Afară de aceste baluri, în fie-care sâmbătă séra, Impresa operii da câte un *un ballo in Maschera* propriu đis, în sala Teatrului Național, unde se întâlneau tóte mutrele cunoscute și necunoscute din Bucuresci. Aci se încălciau intrigi amoróșe, se fabricau córne pentru bărbăței, se cancană asupra aprópelii cu o iscusiță demnă de strămóșii noștri de pe Tibru. Corolariul acestor petreceri eră restaurantul Hugues. Aci se deslântuiau patimele aprinșe în ungherele gale-riilor de prin teatru, se întindeau mesele cu tot soiul de escitante și mai cu sémă de vinuri, se infundau cabinele cu consumatori de tóte nuanțele, perechi perechi, și până la diuă origia ținea într'una, stingându-se numai în albul unei diminețe de ernă, care venia, sfioșă, să bată la gémul acestor destrăbálați.

Cei cari isprăviau mai de vreme, seu li se urá cu acest chip de a petrece, se duceau prin cluburi. Propriu đise, cluburi, erau patru: Jockey-club, aședat în Calea Victoriei (Podul Mogoșói), în fața stradei Fântănei, unde se strîngea așa đisa *neblețe*, compusă din căți va tineri cu avere, jidani seu români, cari erau pe drum de a pápă economile cine scie cărui bancher cămătar — câteva persóne putând nume cunoscute în țără, parte ruinate, parte în agonia moșilor părintesci, — doi trei diplomați străini — câte un cavaler de industrie din când în când, și căți-va ómeni cu adevărat bogati; — *Clubul Tinerimei*, aședat în fața Teatrului, de-asupra casei Resch, în care se intrunia mai tótă magistratura capitalei, precum și căți-va ómeni politici din partidul liberal — pus sub conducerea unui domn influent, care, nepăsător și leneș în aparență, dar fórtе abil în fond, făcea din acesta asociație de petrecere, un corp politic însemnat, fără ca cei ce dau în lațul seu să bage sémă; — *Clubul regal*, unde se intruniau toți funcționarii superiori ai Statului, jucători cu ton, bughezimea îmbogățită, căți-va magistrați cari nu mergeau în clubul celalalt, și bancherii partidului dela putere; — în fine, *Clubul conservatorilor* cu căți-va membri cari nu trecuseră încă la *Jockey*, de un caracter mai numai politic. În fond, în câte patru aceste cluburi, nu se făcea de cât un singur lucru cu temei: se jucau cărți.

Teatrul românesc, în lunile carnavalului, dór de mărturie se mai đicea că e românesc; căci în colo, tóte lighionele urcau scena acestui *templu*, dragă dómne, numai actorii români nu. Așá, pe timpul cât ținea opera, patru zile pe săptămână erau prinse de dēnsa: luna, mercuria, vinerea și sâmbéta; în celelalte trei, marția eră luată de *Societatea Covrigarilor* pentru bal, joia de *Furnica* pentru bal cu tombola, duminica de *Societatea dómnelor române*, pentru bal fără tombolă — și așa-l ajurgesc rēndul și pe sērmanul teatru românesc la câte pai-spre-dece zile odată, când se jucă cine scie ce neghiobie tradusă din franțuzesc, într'o limbă ca vai de ea și cu niște actori ca vai de ei.

Legățiunile puterilor străine și familiile mai însemnate din capitală, dau baluri, în cari tonul și imbrăcăminteá lúmei elegante erau cu rigóre păstrate. Lúmea cealaltă petrecea și ea cam după pilda celor pretențioși, punēnd aparența mai pe sus de or ce grije a vieții.

În colo . . . concerte, cu dna Essipoff, care eră în trecere prin Bucuresci, serate musicale, cafenele cu orchestră, birturi cu lăutari, berării, tuneluri, cărciume, cu o profusiune care zugrăvia indestul de exact caracteristica epocii.

În domeniul literaturii, nimic. Câte un volum de versurile său de nuvelete, producțiuni sporadice ale unei generațiuni dihinată. Un cerc literar, mai mult său mai puțin hrănit, la eminentul critic al timpului dl X. și pentru cogemite capitala țării nici o revistă literară serioasă.

Politică și er politică! Gazete care să se ocupe de densa, destule și în toate limbile: „Românul“, „România Liberă“, „Națiunea“, „Binele Public“, „Răsboiul român“, „Răsboiul“ (Weis), „Poporul“, „Scaiul“. etc., în românește; „L'Indépendance roumaine“ și „Peuple roumain“, în franțuzesce; „Bukarester Tageblatt“ și „Bukarester Salon“ (literar) în nemțesce. — fără a mai vorbi de o mulțime de efemeride, apărute și dispărute fără să le prindă de veste. Și acestea toate, numai în capitală.

În musică, câteva compozițiuni originale fără nici un caracter, sêrbede imitațiuni ale bucaților alese străine, în care geniul muzicii naționale, atât de accentuat, nu er prins de cât foarte rar.

Etă Bucureștii în 1883.

Pe la patru cêsuri după prând, un domn bine-făcut, simplu, cu un chip mândru și serios intră pe pórta otelului Broft.

— Familia Marțian? — întrebă el pe portar.

— Famili . . . Margian . . . forto pun, domnule, ești aici, a ma acum nu ești aici, — i respunse un ungar.

— Ce număr au?

— Șinși, ma rog de iertare.

— Etă cartea acêsta; să le-o presinți când or veni.

— Forto pun, domnule.

Eșind, se sui într'o sanie. Eră o érnă frumósă, cu ger și zăpadă. Muscalii, cu cailor puternici, sburau pe părția bătătorită, făcând un șgomot infernal cu clopoțelii de tot soiul dela gâtul nobilelor lor quatrupede.

Tinêrul de mai sus, întâlni în drumul seu o altă sanie, cu doue dómne și un bărbat, care se strecură pe lângă a sa ca un fu'ger. Iși scóse pălăria cu cuviință și trecu înainte.

Ajuns acasă, se desbracă de blana fină ce o purtă, și puse de-i aprinse un foc mare, în căminul din camera de lucru. Apoi, după ce se mai desmorți puțin, luă un album ce eră pe mész spre a-l foiletă. Ajuns la o fotografie mică, de copil, se oprí. După ce o privi câțva timp, reinchise albumul cu o vedită neliniște în figură.

— Schimbată mult, dar e ea. Ochii Elenei, întregi. Timpul preface tot . . .

— Numai pe adevêrații prieteni nu, — dîse o voce dela spate. A! domnule Solean, de când nu mai sîntem împreună la putere, cređi că am încetat de a mai fi buni prieteni!

— Nici de cum, — dîse Solean, — căci eră el — fostului seu șef, (noul venit eră dl Mavropani în picîore), și voi să-i întindă mâna. Dar, fără voie, o nebiruită scârbă îl apucă, față de acêsta dovadă de dragoste ce i-o da fostul ministru al afacerilor străine, și, spre a nu fi observat, se repeđi la un fotoliu spre a-l prezentă mosafirului seu.

Acesta se învêrti un moment prin casă, admirând miclele tablouri și lucrurile de artă ce erau strinse în odaia de lucru, și sâring dela o vorbă la alta, cu înle-nirea unui actor. Il muștră că nu a mai venit pe la densus, spunându-i că întâlnirile lor la club nu puteau să înlocuiescă plăcerea ce o simția cineva de a primí pe un om ca Solean la densus acasă.

— Ah! mon cher ami, ai fost admirabil în ulti-

mul dtale discurs. Drept vorbind, o așa Cameră nici n'ar merită să aibă ómeni de talentul dtale. Patru membri să fie ca dtă pentru opoziție și respund eu de rest. Admirabil!

— Me értă, domnule Mavropani, dar eu nu fac opoziție guvernului. L'am combătut în cestiunea acêsta, pentru că mi se părea că greșesce și nimic mai mult.

— Allons donc, mon cher, dar în care nu greșesce? O turmă de dobitoce, care mănăică banii țării, comme pas un d'entre nous ne l'a fait.

Solean surise și voi să protesteze, însă fostul seu șef îl împiedecă.

— Fôrte bine, — dîse el, — vrei să fi independent. Vom vedé cum vei duce-o. Te vor persecuă, domnule, până și 'n felul de bucate ce-l mănăici la birt.

— Cam esagerat, dle Mavropani.

— Bine, bine, lasă c'om mai vorbi noi. Crea ce me miră pe mină, este cum de te-au ale; . . . Cu toate că, bine dîci: vêrul meu Murțian a lucrat mult pentru alegerea dtale, și știi că el când se pune să facă un lucru, îl face cu totă inima.

— Sciu, — dîse Solean, — sciu fôrte bine.

— Apropo! el e în Bucureștii cu familia — ai aflat?

— Am aflat chiar astăđi, și am și depus o cartă la otel.

— Uite, Solean, — adaugă ministrul, — de altădată punându-i mâna pe umer în semn de afecțiune, eu m'am gândit la un lucru: dăă te-ai însuă?

— Domnule Mavro . . .

— Nu, nu, nu. Ia, me rog, să stăm coala de vorbă. Știi cât de mult țiu la dtă.

— Mai incape vorbă.

— Ei, eu, acesta, prietenul dumitale, te povățuesce să te 'nsori. Ești ajuns în vêrsta cea mui nimerită pentru a face acest pas. Trebuie să ai vre-o 32 de ani, ha?

— Tocmai 35 în cap.

— Trei-đeci și cinci, fôrte bine. Eu m'am însurat la 39 de ani, ceva mai târđiu de cât dtă, dar acêsta pentru că până în vêrsta de care-ți verbesc nu gâsisem nici o femeie care să-mi convie. Și écătă-me fericit, și-o mărturisesc.

Solean se uită la el să vedă dăcă glumesce. Fosta Escelență eră de cea mai omerică gravitate.

— Înțelegi, — continuă el, — că omul nu pôte să trăiescă ca un schimnic, comme un ascète. I trebuie pereche. Și-apoi când găsesce o pereche ca cea de care-ți verbesc eu . . .

— N'ați vorbit de nimeni încă.

— A! réutacios ce ești! te faci că nu știi! Lya, Lya, dra Murțian, un ânger, o mină de bogăție. Singură mostenitóre . . .

— Me iertați, chiar presupunând c'ar fi un ânger cu mine, nu sînt amator nici de industrie nici de icône.

— Ascultă, eu sciu pozitiv că familia acêsta ține mult la dtă, și . . . că chiar sînt ore-cari proiecte vechi între dvóstră. Ce mai încóce, în colo, vêră-mea Elena mi-a vorbit de o dorință a tatălui dumitale, esprimată ei înainte de-a murí, pe care ar voi s'o 'mplinescă . . .

Eugeniu înțelese numai de cât delicatețea acestui neadevêr.

— Și fiind că fata s'a mărit și o cer o mulțime de tineri, a ținut să-ți vorbeșcă; dar pentru că nu te-ai dus nici odată să-i veđi . . . m'a rugat pe mine — vous savez, entre nous . . . — și étă-me. Eu, perso-

nal, te povățuesc să te însori. Pe lângă că vei lua o femeie care te va iubi . . . — a! . . . mon cher, nu protestă: te va iubi — apoi reintri în avcrea părintescă, ai un pedestal de pe care să-ți iei un avânt mai puternic, și atunci să te prezinți în parlament cu un indoit prestigiu. Ah! . . . ces g'edins du gouvernement! . . . quelle marmaille! . . . Domnule, câte 25 la spete de tie care, parole!

Solean îl lăsase să aiureze în pace, și se gândia la propunerea lui. Totă scena dela Soleni, dintre el și dna Marțian, i trecu pe dinainte în câteva secunde. Recunoscî în acesta nobila purtare pe Elena, și i părî rău că luase nestrămăluata hotărîre de a nu se însura.

— Ve mulțumesc, domnule Mavropani, de interesul ce mi-l purtați, și mulțumesc cu recunoștință dnei Marțian de amintirea ce păstrează tatălui meu, dar sînt hotărît să nu me însor. Ve rog să transmiteți domnișoarei Lya din parte-mi cele mai sincere urări de fericire. Consider această propunere, ca cel mai înalt semn de considerație ce mi s'a acordat vre-odată — dar n'oi pot primi . . . pôte tocmăi pentru că nu me judec demn de dînsa. Ve rog să exprimați toate acestea dnei Marțian, adăugându-i că decă, printr'o escesivă delicatete, s'a creșut obligată cătră memoria tatălui meu, a-căsta obligație i-o inapoiez, cu o singură părere de rău: aceea că nu o pot face să se îndeplinescă.

Eră mișcat. Dl Mavropani înțelese că nu mai eră de stăruit și-și luă șapca.

— Imi pare rău scumpul meu . . . La revedere, și nu ne uită așa de mult. Scii, Adelaida me întrebă an totdeuna de dta.

Se sui în sanie și plecă.

(Va urmă.)

Duiliu Zamfirescu.

S ó r t e a m e a !

Bumai sânta poezie mi-a plăcut
și în ea o vîeță dulce-am petrecut —
Și-mi plăcea pe vîrvul stîncei să me sui
Și la codrii și la rîuri dorul să mi-l spui.

Și mi-a mai plăcut departe să me rătăcesc,
Singur în singurătate să trăiesc —
Să vîd stelele în ceriuri cum s'aprinde
Și cum dulcele iluzii sufletu-ți cuprind.

Mi-a plăcut! alta-a fost însă sórtea mea:
Lumea-acésta de necazuri să me lupt în ea —
Și ca traiul meu să fie cu-atât mai amar,
Să me uit la atâtea iluzii cum dispar.

V. B. Muntenescu.

F r i c a d e b u c u r i e .

(„LA JOIE FAIT PEUR“.)

— Comedie într'un act de dna Emile de Girardin. —

(Urmare.)

BLANCA. Și scriitorile mamei . . .

ADRIAN. A creșut că sînt eu.

NOEL. Tocmăi! Dați-mi voie, ve rog . . . am ghițit un lucru. (*Trece între ei.*)

BLANCA. Care?

NOEL. Că de trei luni noi plîngem mórtea sêlbaticului.

BLANCA (*ridînd.*) Ha! ha! ha! A levărat!

ADRIAN. Așa e! (*ride asemenea*)

NOEL. Eh, vedeți dvóstră . . . asta me face și pe mine! să rid. (*Rid căte-și trei cu hohot.*)

BLANCA (*i intrerupe, cu tristéță.*) Ah! Noi ridem . . . și biéta mamă . . . plîng: încă!

ADRIAN. Să nu ne gîndim decăt la ea . . . O să ve povestese aventurile mele mai târziu.

NOEL. Trebuie să te ascunđi nîmîi decăt . . . Nu mai poți sta aci în salon. Ne-ar trebui nîmîi decăt cheia dela camera lui.

BLANCA. E la mama.

NOEL. Drace!

BLANCA. Nu, nu . . . imi a luc aminte, cî ieri a pus'o aci! (*Se duce la mîsa din stînga și caută în sîrtar.*) Ei'o! Sîntem scăpați! (*Deschide ușa dela cameră. Lui Adrian.*) Aidel! degrabă, la areșt, die oficier! Vei sta acolo pînă de sêra pe pîne și pe apî! M: priin! că ți-e fómee?

ADRIAN. Nu! sînt prê emoționat.

BLANCA. Ai să dejunezi acolo . . . asta te va ocupa.

ADRIAN. Intr'o casă unde sînt trei femei, n'ai aici odat à ce să mînânci.

BLANCA. Dar, nu sîntem singure.

ADRIAN. Cum?

BLANCA. Avem aci un amic.

ADRIAN (*iute.*) Octav! El e aci?

BLANCA (*roșind.*) El nu ne-a părășit.

ADRIAN. Pentru ce roșesci?

BLANCA. Eu? nu . . .

ADRIAN. Ai roșit . . . ai roșit . . . Octav e amoresat de tine.

BLANCA (*incurcată.*) Nu! vino!

NOEL (*incet lui Adrian.*) Las'o, n'o necăji . . . am să-ți spun eu totul.

BLANCA (*lui Adrian.*) Grăbesce-te, mama are să vie.

ADRIAN (*la ușa camerei sale.*) Ah! camera mea de școlar! ce simetrie! Cărțile mele, colecțiunile mele, tóte sînt la locul lor! Vedeți dvóstră, rêutaciosul ăsta de Noel, cum a profitat de mórtea mea, ca să le așede pe tóte în ordine! Fi lînciscit . . . mîne o să ai ér de lucru! (*Intră în cameră.*)

BLANCA. Așă! acum admiră-le cât îți va plăcé. (*Incuie ușa.*)

ADRIAN (*din nauntru.*) Ce fel? me incui?

BLANCA. Fii cu minte, te rog. Gîndesce că e în joc vieța mamei. În camera lui! Ce fericire!

Scena XI.

BLANCA. NOEL.

NOEL. Ce aventură! Când îți spuneam eu că nu e mort . . . sciam eu ce spun.

BLANCA. Du-te . . . degrabă, și adu-i să dejuneze!

NOEL. Ai dreptate.

BLANCA. Ce fericire! Ce fericire! Cum o să petrecem de bine! Ah! cât e de plăcut să nu ai supărări și necazuri! Și blestematul ăsta de doliu! oh! rochia asta nêgră! de sêră am să imbrac pe cea rosa. (*Sare de bucurie.*)

NOEL. Cât i place de mult să fie fericit! Sire ca o căprióră! Dar, nu mai sări așa dșóră . . . decă te-ar vedé dna?!

BLANCA. Oh! lasă-me, te rog, să-mi scutur nișel bucuria . . . Ea me înecă. Oh! cât e de plăcut să te

gândesci că acest scump frățior, pe care noi l'amplâns atât, e aci! (*i trimete sărutări cu mâinile.*) Mie mi se pare că e mai frumos ca altă-dată . . . s'a făcut flăcău cum se cade.

NOEL. Mai mult încă . . . legodnic! înțelegi dta! e mai gentil decât amicul seu Octav.

BLANCA (*rosind.*) Noel, vezi că ești răutăcios.

NOEL. Sunt așa de mulțumit, că-mi vine mereu să torn la prostii . . . asta e maniera mea de-a dansa. Dar, ce mijloc să n'trebuintăm acum, ca să putem spune dómnei?

BLANCA. Nu me gândesc de fel la asta! Dău o să-mi trimetă o inspirație. Acea ce me supără acum, e că nu mai pot fi tristă.

NOEL. Nici eu.

BLANCA. Êtă-ne mulțumiți!

NOEL. Dta ești rumenă ca o rosă.

BLANCA. Și tu ai o privire francă, care spune totul.

NOEL. Asta nu probază nimic. Ș-apoi . . . (*s'aude sunând la pörtă.*)

BLANCA. A sunat cineva la pörtă.

NOEL (*privind pe feréstră*) E dómna . . . să ne ținem bine!

BLANCA. Ea este cu Matilda.

NOEL. Ele se despart. Dșóra Matilda intră în apartamentul ei, dómna e pe trepte . . . ea urcă! Aide! curagiu! etă momentul periculos . . . eu fug.

BLANCA. Ce fel? me lași singură?

NOEL. Nu mi-ai spus dta adinööri că nu știu să me prefac . . . eu nu sânt femeie. (*Ese.*)

Scena XII.

BLANCA singură.

Noel! Ce să fac? inima-mi bate . . . Sërmana mamă! El'o! (*Dna Aubiers intră.*) Cât e de tristă! (*trece la feréstră.*) Oh! cum aş voi să-i sar de gât, și să-i spun totul . . . dar nu, ea e așa de bolnavă!

Scena XIII.

DNA AUBIERS, BLANCA.

DNA AUBIERS (*fără a vedé pe Blanca.*) Cât sufer! mai bine! Suphiciul va fi mai scurt. (*șede pe fotoliul cel lung.*)

BLANCA (*s'apropie.*) Ai șosit mamă? cum îți mai este? Primblarea te-a ostenit, o ved.

DNA AUBIERS. Ah! tu ești aici? nu te vedusem.

BLANCA. Eram în balcon . . . Ah, mamă, cât ești de palidă . . . ai plâns ér!

DNA AUBIERS. M'am rugat.

BLANCA (*a parte.*) Oh! dómne, nu pot s'o mai ved plângënd.

DNA AUBIERS. Octav erá cu noi; n'am putut spune Matildei aceea ce voiam. Trebuie să avem multă ingire de ea. Nu găsești tu, copila mea, că devine din ce în ce mai iritată? Tu nu ești ingrigită pentru ea?

BLANCA (*distrată.*) Da, mamă . . . foarte ingrigită!

DNA AUBIERS. Trebuie s'o facem cu ori-ce preț să se rentorcă lângă tatăl ei . . . Ea trebuie să fie consolată, nimic n'o angagează . . . Durerea constantă, și regretele eterne nu sânt decât ale noastre.

BLANCA (*a parte.*) Oh! cum aş voi să-i spun!

DNA AUBIERS (*privind'o mai cu atențiune.*) Primblarea ta ța-a făcut bine. Ț-ai redobândit culórea feței . . . și chiar surisul teu cel dragálaș . . . Dar, într'adevër, te găseșc cu totul schimbată.

BLANCA. Eu, mamă?

DNA AUBIERS. Imi pari veselă și contrariată deodată.

BLANCA. Dta ghicesci totul.

DNA AUBIERS. Ai primit ceva noutăți imbucurătoare?

BLANCA. Mamă . . . (*a parte.*) Ce idee! dec' aş cuteză . . .

DNA AUBIERS. Vai! Ce noutăți am puté să mai primim!

BLANCA (*a parte*) Da! asta va fi mijlocul cel mai bun . . .

DNA AUBIERS (*făcënd semn Blancei să ședd.*) Aide, spune-mi ce ai?

BLANCA (*șede pe „pouf“.*) E bine! sânt supărată foc, sânt furiósă . . . sânt câte odată lucruri cari me revoltă.

DNA AUBIERS. Cum asta?

BLANCA. Da! Sânt unii ómeni cărora le sosese, așa, deodată . . . ca din senin, fericiri pe cari nu le merită! Er dta, care ești atât de bună, atât de iubită și atât de generósă, nu intimpini decât nefericire și supărări.

(Va urmá.)

I. C. Lugoșian.

Inteligența animalelor.

„La Revue scientifique“ publică următoarele esem-ple noi care dovedesc inteligența animalelor:

„La Brie“ e un căne nu tocmai bine hrănit, ceea ce l'a făcut prevédător. Intr'o ȃi din luna septembrie 1884, stățânul seu aruncând în curte niște mari bucăți de pâne mucegăită, cănele veni succesiv și dispută gâșcilor pe fie-care din aceste bucăți și le ascunse supt nisip, într'o mică carieră vecină. După ce își făcu proviziunea, el o consumă încetul cu încetul, ducëndu-se să de-grope câte o bucătă de câte ori i erá fómé.

Al doilea fapt e și mai curios. Dl de R. perdú o pisică care se născuse la țeră, primăvera. Când sosi érna, se otári ca pisica să fie adusă în oraș, la Bugue (Dordogne), la o distanță de patru kilometre de acolo. Animalul fu pus într'un paner și aședat în lada trásurei, el făcu deci călétoria într'un in'unerec absolut. Ajuns la Bugue, i se dădu drumul în casă, dar nu întârdă d'a dispere. A doua ȃi, furám anunțați, spune dl Emile Bouant care citeză aceste fapte, că se întor-see la țera. Pisica făcuse o călétorie de patru kilometri, singură, în timpul nopții, pe niște drumuri cari i erau cu totul necunoscute. De câte ori de altminteri, o aduseră în oraș, ea se întor-se la țera.

Al treilea fapt, spune dl Emile Bouant, datéză din copilăria mea. Posedam, dice dsa, frații mei și cu mine, o mică bróscă țestósă pe care o numisem „Uriciósă“; ea ședeá în grădină. De câte ori voiam s'o vedem n'aveam de cât s'o chiamăm tare pe nume. Indată ea se arétá într'o alee și venia spre noi cât putea mai iute.

Ecă acum istoria unei pisici metis argaro care se arétá capabilă de iubire și nu mai supraviețui morții copilului din casa unde fusese crescută.

Acest animal inteligent fusese adus în casă fórte de mic. Din a treia lună el începú a fi dresat. Erá deosebit mai cu sémá prin desvoltarea universală a blănei sale și prin pèrul códeii. Vèra, perdeá mai mult din aceste podóbe de cât un angora curat și seméná atunci cu pisicile ordinare, afará numai că códa i erá ceva mai stułósă de cât a lor.

Copiii o trágeau de gât, de urechi, de códă, până la imprudincă. Nu-i șgăriá, nici nu-i mușcă. Când aceste manipulări deveniau dureróse pentru dènsa, un-

miorlăit particular i însciință că nu trebuiau să mergă mai departe.

Aceste moravuri civilizate nu-i răpiau nimic din instinctele ei naturale. Aspră față cu șorecii și cu câinii, ea isbutia, pe la finele lui Februarie, să scape din casa unde era bine tratată. Aceste absinți anuale țineau două săptămâni. Era perioada sălbatică a existenței sale. O vedeai une ori cutrierând strădele învecinate, în apropiere de pivnițe unde se repeдіа iute când era chemată de stăpânii ei, a cărora voce părea că n'o mai cunoșce. Se întorcea în fine slabă, ostenită, cu părul smuls pe alocuri, stigmată a luptelor ce susținuse.

La întorcere își reluă torcând locul lângă cămin, aproape rușinosă de fapta ei blândă față cu stăpânii ei, sărind pe genunchii lor, dispusă a petrece acolo ore întregi. Șeful casei era atunci foarte bătrân. Pisica ținea foarte mult la mângăierile sale. Era aproape în totdeauna lângă densusul său chiar pe densusul. Noptea, săriă pe patul seu, și, nemișcată la piciorile sale se încăldea mai bine de cât perna care se afla acolo.

La mórtea acestui domn, ore-care semne de impresiabilitate se manifestase la pisică. O serie de „uah!” triste, monotone și foarte bine articulate, eșise din gura pisicii în mai multe rânduri. Nime n'o auđise și n'a mai auđit'o de atunci miorlăind asifel.

Animalul avea atunci șese ani și domnul care încetase din viață șapte-deci și patru.

Peste patru ani, și cu și ciudată coincidență, într'o și mai friguroasă încă în aceeași cameră, în acelaș loc seu cel puțin într'un lăgin aședat aproape de același pat, o altă încetare din viață se producea.

După mórtea bătrânului, casa lui se deșertă din nou în parte. Nu mai remase de cât un fiu, care petrecuse cea mai mare parte din viața sa cu densusul și care se însură după un an și jumătate după acel eveniment. O copilă plăcută și robustă fu fructul acestei uniri.

Densa mai cu sēmă se jucă cu pisica până la imprudinență. Animalul, departe d'a o ură, se supunea cu blândetă. Se culcă în totdeauna supt scaunul copilei îndată ce densa fu adusă regulat la mesă. Pe când dormia copila, pisica stătea mai în totdeauna supt lăgan.

Peste puțin timp cădă o zăpadă strașnică. O fluksiune de piept se dechiară la copilă. În timpul bôlei ei, pisica nu se urni de supt lăgan, nemișcată în timp de ore întregi. Se observă că mănca mult mai puțin. Durerea ei de astă-dată se traducea prin tăcere și prin spresiunea stinsă a ochilor ei în genere atât de strălucitori. După ce copila încetă din viață, pisica dispără. Era póte genată prin presința asistinților.

După întorcerea dela cimitir, un copil mai mare aședându-se la mesă în locul unde ședea mai înainte copila, simți o resistință môle, aproape inertă pe care mișcările sale n'o făceau să se urnescă. Era bieta pisică, intinsă la pământ, cu ochii stinși, respirând greu. „Oh! bieta pisică” nu se pută împedecă copilul d'a dice. „De câte ori móre cineva, e bolnavă”. I se dadă lapte. Ea tot nu se urni. Părinții erau sdrobiți de ostenelă. La deuce ore se culcară. A doua și dimineta el găsește pisica mórta în același loc și în aceeași pozițiune.

O altă pisică angora se cobóră noptea în curte, unde găsește o societate foarte numerosă. De multe ori, spune dl Jumelin, am vęđut-o întorcându-se întovărășită de o nenorocită pisică mórta de fόμε, ca și cum ar fi sciut că la densa invitata ei va găsi de mănecare.

Asistai, dice dl Jumelin, la una din aceste scene.

Pisica mea era foarte turburată, și densa, care nu miorlăie nici odată, miorlăia și săriă pretutindeni, în bucătărie, ca și cum ar fi căutat ceva ce n'ar fi găsit. Ghicind intențiunea ei, dădă de mănecare protejatei sale; pisica mea încetă d'a mai căută, și tot timpul cât ținu prândul, ea stătă serioasă alături privind'o cum mănca carnea și cum bea laptele; dar îndată ce isprăvi, pisica o duse la ușă, pe care o deschisei, o concedia într'un mod cam viu, lovind'o cu laba, cu ore-care blândete și o întovărăși până jos la scară esecutând niște rulade nu de mănecă, ci ca și cum ar fi voit să-i spună: „Acum fii mulțămită, dute; mai poftim însē și altă-dată”.

De atunci, invitata ei vine adese-ori și pisica mea, de și n'o mai caută, o primesce bine. R.

Doine din Ardél.

(Solnoc-Doboca.)

XIV.

Arde-ai lume 'n foc și pară,
Că 'n tine n'avui tignelă;
Arde-ai lumuți în foc.
Că 'n tine n'avui noroc;
Arde ai lume de trei părți,
De trei părți cu lemn verde,
Și de-o parte cu uscate,
Că n'avui noroc și parte,
Fără de străinătate.

XV.

Frunzi verde și-un bănuț,
Ce mi-i mie de-un drăguț?
Eu din cap voi clătină,
Șapte opt mi-oi căpeta;
Și când ochii voi deschide,
Doi-spre-deuce m'or cuprinde,
Mai de sus și mai de neam,
Nu ca ține un țeran;
Mai pe sus și mai de viață,
Nu ca tine-o remășiță;
Remășița satului
Și propteaua gardului.

XVI.

Ionel cu chică creță,
Fără tine n'am viață;
Chica ta e de inele,
Gura ta faguri de miere;
Ionele, buđe moi,
Mută-ți casa lângă noi;
Am un pēr cu pere moi,
Și le-am mănca amēdoi!

XVII.

Frunză verde usturoi,
Me duc mândră dela voi;
De când la voi am venit,
Obrazu mi-a 'ngălbinit,
Înima mi-a 'ntelenit,
Și de dor și de urit
Și de câte-s pe pământ

Apele dela Slănic.

(In Moldova.)

Cele mai renumite ape și băi medicinale din România, sînt astăzi, fără îndoială, cele dela Slănicul din Moldova. Șapte isvóre de diferite compozițiuni minerale slujesc suterinilor pentru căutarea sănătății lor zdruncinate. Din toate colturile țării, vin oameni aicea în număr destul de considerabil, și acest număr pe lînce an se tot sporesce. Epitropia Spitalelor St. Spiridon, proprietara băilor, face neconștient îmbunătățirile cele mai frumoase, așa în cît dejă Slănicul pöte rivalisa cu multe băi similare din străinătate. De vrö cinci ani încöce, s'au clădit un mare otel cu peste 120 camere; alte oteluri mai mici; băi calde sistematice; s'au adus mașini pentru ridicarea și conservarea apelor; într'un cuvënt tot ce putea fi util unui astfel de stabiliment s'a făcut.

Din mulțimea de norod care vine să petrecă o lună seu doue aicea, trebuie să spun că sînt și mulți cari vin pentru simpla plăcere de a petrece în niște locuri cu drept cuvënt romantice. Pentru aceștia, Slănicul oferă cea mai frumoasă vilegiatură.

Călătoria, mai întei, se face dela ori-ce punct al țării romănesci prin calea ferată până la Tergul-Ocna; de aicea, cu trăsura, într'un timp de aproape trei öre. Priveliscile ce se desfășură inaintea ochilor călătorului, sînt atât de poetice și atât de surprinzătoare, în cît nime nu se pöte opri, la prima vedere, să nu dică: „Intr'adevăr! mari sînt minunile naturei“.

Drumul dela T.-Ocna se face suind într'una pe deci de deluri și coline, cari pe nesimțite te aduc la o ridicătură de peste 500 metri de-asupra nivelului mării. O șosea tocmai în bună stare nu e, dar nici cred că vrödată s'ar puté stabili, afară decă s'ar face sacrificii colosale. Calea actuală e aședată mai în tot lungul ei pe malurile apei Slănicul, și tot odată pe marginea a nenumărate stânci urieșe, ce stau tăiate întocmai ca niște ziduri a căror vîrf nu se pöte zări din trăsură; de multe ori capetele de stânci forméză un acoperiș asupra drumului, și mulți slabi de fire tremură cu tot dinadinsul când vöd ceea ce atörnă asupra capului lor. Apa limpede și răpede a riulețului Slănic încă dă o frumoasă privelisce, mai ales celor ce nu sînt prä obicînuți cu apele dela munți. Pe drum, mulțimea de băeți și fetițe, pe jumătate goi, alergă pe alătura trăsurilor și ofer călătorilor mănunchiuri de floricele de cîmp, cu intențiunea, bine înțeles, de a se căpéta cu câte un gologan.

***

Asupra puterii vindecătoare a celor șapte isvóre din Slănic, medicii noștri vorbesc förte mult bine. Apele au fost analizate de cei mai buni chimiști din România și de profesorul Tschermack din Viena. N-rul 1 e considerat ca egal apei renumite din Nieder-Selters, dar cu o putere îndoită, prin mulțimea corpurilor minerale ce conține. Ea se bea de totă lumea și ca apă recortitoare; efectele ei însă sînt totdeuna escelente, mai ales ca mijloc diuretic. Apa isvorului nrul 2 e întrebuințată esclusiv pentru băi calde ori reci. Sărurile ce conține acest isvor, îl face förte prețuit pentru bõle reumatismale și de stomach. Nrul 3, conține o apă su-

lină și sulfurată, care se întrebuințéză la bēut și servește ca purgativ ușor. Apa nrul 4, diferă cu totul de celelalte ape, conținēnd o mare cantitate de fer. Ea se bea mai mult amestecată cu vin, la mēsă, și e un förte bun remediu pentru persoanele ce au lipsă de sänge. Isvorul nrul 5 se întrebuințéză ca apă de spelat, și se recomandă ca escelentă pentru bõlele de ochi și de gură. Nrul 6, cel mai sãrat din tóte, se ie și ca purgativ puternic, cum și pentru băi în cazuri de bõle constituționale. Isvorul nrul 7, e aproape egal, cu mici diferențe, de nrul 2.

***

În afară de plăcerile naturei ce se oferă vizitatorilor dela Slănic, Epitropia St. Spiridon îngrijesce în totdeuna, ca nimeni să nu se plictisescă cumva. De aceea o musică alēsă cãntă regulat, dimineța lângă sala de cură, sēra în grădina din fața otelului cel mare. Apoi, de doue ori pe săptămână se fac baluri și concerturi. Trupe ambulante de actori distréză din cãnd în cãnd erăși pe Slăniceni. Gimhasicã, focuri de artificio, popice, în afară de sala de lectură și altele, oferturilor claselor petreceri frumoșe. Câteva drumuri bine arangiate, și împodobite cu poduri frumoșe, chioșcuri, și bănci, conduc, unele la granița transilvănēnă, altele de-asupra munților celor mai înalți.

Aerul dulce și sãnetos, împēnat în multe părți cu mirosul pădurilor de brađi, dă o viētă cu totul nouă tērgoveților ofiliți ce vin în timpul verii în acest loc.

***

Din puținii locuitori originari ce stau în Slănic, gãsesc însă că mai tõi sînt de o veselie și omenierară. Cei ce au căsuțe mai bune, iau chirii cam scumpe, — dar acesta e singurul lor defect — defect de altmintrelea cam comun. În schimb, ei îi cãntă multe verđi și uscate la vreme de petrecãnie.

Din cãntecele lor de preferință am putut ține minte doue mici, din care unul dice:

Frunđă verde ș-un șalēu,
Șapte mori is p'un parēu,
Töte macinã la grâu;
Dar la mörã cea din jos
O turnat puicuța 'n coș,
Ș-o turnat grâu și sēcãrã,
Ca să fac' o azimiörã,
Frãmēntatã 'n lãcimiörē
Și cöpta la sinișöre,
Sã dea puului sã mörã.

Èr celalalt:

Frunđă verde siminoc,
Purcesei într'un noroc
Pr'intunerecul de foc.
Nimerii la altã casã,
Cu nevēsta mai frumoșã
Și bãrbatu-i nãtãrau,
Acolo sã fiu și eu.

***

Ceea ce nu tocmai imi pare convenabil e, că aicea ca și în orașe, moda nu cedéză nici cum locul ce-i însemnēzã jurnalele din Viena și Paris. Rochiile și pãlãrțile cele mai goguțate le vöd de multe ori așinãndu-se prin tușe și crãci de brad. De aceea și glume destul de sãrate circulă pe socotēla unor curante — mai ales a celor ce se adăp de pe la nrul 6. Li se dice că adecã: Epitropia ar trebui să mărăscã cabinetele . . . dela băi, pentru ca gingașul secs să nu-și boțescã turnurele.

Balul academic in Năsăud.

— La 18 august. —

Ve rog, dle redactor, a da loc in prețitul diar ce redactați următoarei corespondențe despre balul academic din 18 august st. n. arangiat in Năsăud in sala „Otelului Rahova“ din partea tinerilor academici năsăudeni.

După cum știe onoratul public român, tinerii academici, cari au absolvat in gimnasiul din Năsăud, arangăză in fie-care an un bal in ziua de 18 august st. n. a cărui venit curat este destinat pentru un fond. din carele se ajută tinerii academici români lipsiți de mijloce.

Balul din 18 an, față cu balul din anul trecut, a fost cu mult mai cercetat, căci afară de familiile din Năsăud, cari s'au prezentat in un număr foarte frumos, a mai participat și un frumos număr de oșpeți străini. Lucru firesc că fiind balul academic cea mai însemnată convenire socială a românilor din Năsăud și giur, s'au silit a participa toți căror le-au conces impregurările.

Din Năsăud au participat dnele: Mihailaș, Goldschmidt, Amalia Ciocan, Petri, Anastasia Popițan, Elisabeta Tanco, Amalia Rus, Paulina Macavei, Maria Vêrzar etc. Din Bistrița dnele: Teresia Crăciun, Ranta Buticescu, Vârărean, Ida Pavel, Zefi Frank. Din alte locuri dnele: Bașota cu fiica sa dna Cirlea, Leopoldina de Vajna născ. Pop din Aiud, dna Csatt din Rodna vechie, dna Grapini din Rodna nouă, dna Dumbravă din Bichigi, dna Maria Drăgan din Zagra, dna Dominica Chita din Romuli ș. a.

Din frumoșă sunună de domnișore insemnez pe domnișorele: Amalia și Mariți Mihailaș, Rosa, Aurora și Ida Goldschmidt, Valeria de Pop, Flora și Gabriela Petri, Angela Anton, Eugenia Vêrzar, Berta Putilian și Berta Boga toate din Năsăud. Din Bistrița domnișorele: Laura Ranta Buticescu, Silvia Crăciun, Mariți și Carolina Vârărean și Elena Pavel. Din alte locuri domnișorele: Lucretia Vrășmaș, Mariți Pop din Zagra, dra Terente din Romuli, Mariți Ciboc din Șeu-Odorheiu și altele pe cari n'am avut onorul a le cunósce.

In costum național a fost numai dna Anastasia Popițan din Năsăud.

Balul s'a inceput cu frumoșul joc „Șomeșana“. De și sala a fost pre strimă pentru un public așa numeros, totuși fiind frumos ornată, a oferit publicului, decă nu comoditate, indestulitoare, dar cel puțin un aspect plăcut, pentru ce comitetul arangiator merită totă lauda.

Dansul a durat până de cătră ziua, când oșpeții s'au depărtat ducend cu sine cele mai plăcute suveniruri. Musica a fost foarte frumoșă.

Incât privește folosul material al balului, comitetul arangiator își va da referada publicitate.

Inre oșpeți tinerimea academică a avut onorul a salută și pe distinsul bărbat dl dr. Grigoriu Silași, carele a fost incântat de frumșeța acestei petreceri sociale românesci.

P.

Literatură și arte.

Sciri literare și artistice. Dl Ar. Densușian ne anunță că peste câteva zile va apăre de supt presă opul: „Istoria limbei și literaturii române“. al căruiu preț va fi de 1 fl. 50 cr. — „Vasárnap Ujság“, foie ungréscă beletristică ilustrată ce apare in Budapesta, de curend a publicat portretul și biografia lui C. A. Rosetti. — „Nero“, renumitul tablou istoric al lui Kaul-

bach, a fost cumpărat de cătră ministrul de culte al României, cu 22 500 lei, pentru museul din București.

Poesia primă din numărul acesta a fost scrisă in limba francesă încă pe când Victor Hugo a trăit. Autorul ei, dl Al. Gr. Suțu, este un distins profesor al liceului din Iași, unul din marii aristocrați ai României, de viță prinț, căci mulți din familia dsale au domnit in Moldova. Densul e un om erudit și un mare amator de arte și știință; chiar iubirea pentru respândirea științei l'a făcut să imbrățișeze cariera profesorală. Face parte din mai multe societăți artistice și literare din Franța și Belgia și in Iași e președintele Societății „Amicilor artelor“.

✓ **Mihaiu Nebunul**, statua tinărului sculptor român dl S. Ionescu Valbudea, admirată in espozitiunea „Salon“ din Paris și care a fost distinsă cu mențiune onorifică, se află pe drum spre București, unde se va pute in curend admiră. Mihaiu Nebunul este un maniac, care se află in periódă de o furie supremă. Artistul a căutat cu mult talent a da subiectului seu o expresiune, pe care este imprimată o escitațiune feroce și lupta supra-umană ce se petrece in aceste momente in el, punend-uși in acțiune toate forțele musculare supraescitate prin adaugerea unei mari sguidiri a sistemului nervos. Scopul ce și-a propus junele artist a reușit intr'un mod admirabil, și misterul ce posedă școlă modernă de a da pe o materie inertă toate caracterele atât fizice cât și psihice, cu care modelul este animat, este tratat de dl Valbudea cu o scrupulositate perfectă și cu toate regulele sculpturii. Ceea ce isbesce la prima vedere este atitudinea foarte in armonie cu idea ce artistul a voit să reproducă. Mihaiu Nebunul, escitat prin teribila maladie, comite diferite acte de violență in mijlocul cărora dl Valbudea căută a-i captură furia legind-u-i mâinile de ramurile unui arbore. Dar acest titan cu o forță erculană, forță ce se desvôltă prin o sguidire energică a intregului aparat locomotiv, rupe arborul și caută să scape de cordele, cu care este legat. In acest moment fața lui capătă o fisionomie de teróre și exprimă cu trăsături foarte evidente lupta sa supremă in care este supus. Meritul principal al sculptorului este, că a reproduc cu o precisiune perfectă nu numai corpul uman in stare de mobilitate, ci in mișcare forțată, arătand cu esacilitate anatomică tensiunea mușchilor, umflarea vinelor, toate fenomenele unei forțe active, toate sfortările luptei.

✓ **Dl dr. George Popa**, asesor referent la consistoriul din Arad, a publicat de curend doue scrieri noue: „Datorințe și Drepturi“, manual pentru școle poporane, preț 40 cr., se află de vândare la autorul, — și prima broșură din scrierea lui Jean Jacques Rousseau: „Despre contractul social seu principie de dreptul politic“, preț cu francare poștală 45 cr.; se află de vândare la administrațiunea „Luminatorului“.

Școlile grece in țările române dela Matei Basarab și Vasile Lupul până la 1828, — supt acest titlu a apărut la Iași o broșură ce conține discursul d'ui Constantin Erbicean, profesor de teologie la seminariul Socola și redactor al „Revistei Teologice“ din Iași, pronunțiat la serbarea universitară din Iași. In această broșură autorul probéză, că limba română n'a incetat nici odată a fi predată in acele școle ale Elenismului din Moldova.

Dl de Rosny, eminentul președinte al societății de etnografie din Paris și prieten otărit al Românilor, a publicat — scrie Românilor — luna trecută o insemnată lucrare asupra Românilor dela Dunăre și Carpați. Opera e tipărită cu foarte multă ingrigire, conține o multime de deseme, gravuri, portrete (planches) și costă 150 de franci.

Cărți școlare. „*Nou ABCD ar românească*“. De Vasile Petri. Edițiunea IV. Sibiu, 1885. Prețul unui exemplar legat 25 cr. — „*Legendar*“ seu „*Carte de citire*“ pentru școlile populare, de Vasile Petri. Partea I-ă pentru al 3-lea și al 4-lea an de școală. Edițiunea III. Edițiura autorului, tiparul tipografiei Alexi în Brașov, 1885. Prețul 40 cr.

„**Școala Practică**“ tomul IV nr. 3 și 4 pro iunie și iuliu a. c. au apărut cu următorul sumar: Catechese școlare: II. Ddeu e etern. — A asemănă, a deosebi, a compara (lecțiune practică din învățământul intuitiv). — Adverbul (din „*Gramatica elementară*“ de Jeremievici-Dubău). Din calculul elementar: Tractarea numărului 6. — Primele lecțiuni de geometrie: Cubul (fine). — Fluturul comun (din „*Indreptar teoretic-practic pentru învățământul intuitiv*“ de V. Gr. Borgovan). — O nouă ordinațiune ministerială privitoare la limba maghiară în școlile populare. Reuniunea Mariană Năsăudenă. Abdicerea mea din postul de referent școlar în cercul Rodnei. — Apelul Ateneului Român. Bibliografie. Prețul abonamentului la „*Școala practică*“ pe anul întreg e 3 fl. v. a. Exemplare complete se găsesc. Prenumeratiunile a se adresa la redacțiune în Năsăud (Nassod-Transilvania.)

Diăr nou. „*Aurora Dimboviței*“ se numește un diăr nou, care a apărut la Tergoviște și care va trata cestiunile ce privesc direct județul și comuna.

Teatru și musică.

Sciri teatrale și musicale. *Artistul Millo*, după ce a dat mai multe reprezentațiuni în districtele României, a plecat în Dobrogea. — *Dra Elena Theodorini*, vestita cântăreță română, petrecând la Biaritz, a fost rugată de ministrul instrucțiunii publice din Franța să dea un concert la Saint-Sebastien, în folosul victimelor cholerei; artista a primit și a cântat acolo cu mare succes. — *Dl Bengescu*, autorul „*Oltencei*“, a lui „*Radu III*“, va reprezintă în stagiunea viitoare pe scena Teatrului Național din București, o operă intitulată: „*Pigmalion*“, regele Tirului. — *Dl Petre Grădiștean* scrie o comedie în 3 acte, al cărei titlu va fi: „*O coaliție la Kiustenge*“. — *Dl Lugoșian*, rentorcându-se dela Paris unde a făcut studii la conservatoriu, a vrut să jöce și prin Ungaria, dar obținând târziu permisiunea, s'a întors la București, unde a fost angajat la Teatrul Național. — *Dl Dimitrie D. Voreas*, absolvent al conservatorului din București, fost elev al conservatorului din Paris și acum în urmă al celebrilor profesori de piano și de armonie Marmontel și Duprato, terminându-și cu succes studiile musicale, s'a întors la București, unde va da lecțiuni de piano; dl Voreas are și câteva compoziții.

Repertoriul operei române, care se va deschide la 1 oct. în Teatrul Național din București este următorul: Opere: Lucia, Traviata, Stradela, Faust, Don Pasquale; opere comice: Le Chalêt, Fata regimentului, Bonsoir Mr. Pantalon, Fra Diavolo, Nunta Jeanetei; operete: Boccacio, Giroflé-Girofla, Mascotta, Dona Juanita, Studentul cerșetor, Fatinitza.

Teatru românesc în Beiuș. Tinerimea studiosă din Beiuș a dat la 27 august o reprezentațiune teatrală în sala ospătării opidane de acolo. S'a jucat: „*Lipitorile satelor*“, dramă în 3 acte și 2 tablouri de Vas. Alecsandri; rolurile au fost împărțite astfel: Chir Iani Adelas arendașul moșiei Haramului, R. C. Vernica; jupânul Moise arendașul satului, I. Pop; Vântură-țără, razeș, T. Pinter; Ion Teslar, razeș, G. Bodar; Catrina soția lui Ion, dra Ec. Duma; Nițu, copilul Catrinei, I.

Vaida; Gavril, argat, I. Dudulescu; Martin pădurar, A. Cașolțan, Mirinca orfană, dra Mărióra Valean, Un gen-darm E. Cașolțan, subprefectul C. Orosz; George țăran, G. Morar. Vinitul se va da seminariului teologic din Arad și fondului școlii de fete din Oradea-mare.

Concert la Orșova. La 9 august, cu ocaziunea adunării generale a Reuniunii învățătorilor români din diecesa Caransebeș, s'a ținut la Orșova un concert cu următoarea programă: 1. a) Popovici: „*Ah mi-i dor*“, b) Mureșan: „*Trecui valea*“, coruri mieste, executate de reuniunea română de cântări și musică din Caransebeș. 2. Porumbescu: „*Hora Severinului*“, cor bărbătesc, executat de reuniunea română de cântări și musică din Caransebeș și de reuniunea de cântări rom.-sârbă din loc. 3. a) Ștefănescu: „*Măndruță dela munte*“, b) Cavailia: „*Obosit de munca zilei*“, c) Cavailia: „*Dor de resbunare*“, cântece solo pentru o voce și piano, executate de membrii reuniunii rom. din Caransebeș. 4. Dina: „*Fântână cu trei isvöre*“, cor miest cu acompaniare de piano. cântată de reuniunea rom. din Caransebeș. 5. a) Gheorghescu: „*S'o veți mamă*“, b) Nichi: „*Eram pe-un vîrf de munte*“, coruri bărbătesci, executate de reuniunea rom. din Caransebeș și de reuniunea de cântări rom.-sârbă din loc. 6. Popovici: „*Hora Dobrușină*“, cor miest, executat de reuniunea rom. din Caransebeș. După concert urmă jocul.

Teatru românesc în Bănat-Comloș. Tinerimea studiosă din orașelul Bănat-Comloș a dat și în feriele acesté, la 16 l. c. o reprezentațiune teatrală, jucând comedia „*Sgărcitul*“ de Molière, tradusă de Virgil Popescu. Rolul prim a fost ținut de dl Petru Pascu, care a interpretat pe sgărcitul cu mult succes. După reprezentațiunea teatrală urmă dans, care țină până'n Țori, cântându-se și câteva hori românesci.

Concert la Lipova. Corul vocal românesc din Lipova va arangia, cu concursul pompierilor, duminică la 30 august un concert, urmat de dans, în ospătaria „*La arhiducele Iosif*“. Programă e următoarea: 1. „*Stelele*“, cor miest. 2. „*Doina*“, cor bărbătesc. 3. „*Ouverture*“, de Suppé, orchestru. 4. „*Leneșul*“, fabulă de Gr. H. Granda, predată de d-șora E. Bogoiu. 5. „*Cântec vânătoresc*“, cor bărbătesc cu acompaniare de trompete. 6. „*Romanțe*“, de Georgescu, orchestru. 7. „*Imnul unirii*“, cor miest. 8. „*Un sfat*“, poezie de G. Marchiș, predată de dl At. Pasca. 9. Introducere din opera „*Norma*“, de Bellini, orchestru. 10. „*Serenadă*“, cor bărbătesc. Vinitul curat e destinat în folosul fondului corului vocal.

Reprezentațiunea teatrală din Cugier, la 18 l. c., a făcut cea mai bună impresiune în publicul numeros. Serata s'a deschis cu declamațiunea poeziei Peneș Curcanul de V. Alecsandri, executată cu multă dibăcie de dl Iosif Popovici. În piesa „*Vlăduțul mamei*“ au jucat drele Eugenia Pistel, Maria Muntean și dnii I. Muntean, Aug. Berian, Nicolau Dubleş, cari au interpretat foarte bine rolurile lor. Meritul reușitei excelente se datorește dlui patron Procopiu Herlea, care a intrunit toate puterile pentru acest scop frumos. După reprezentațiune începü dansul, cu „*Hora*“. Dintre dame se presintară în costum național dnele: patronesa Mariți Herlea n. Clinca, Elisa Herlea din Vinerea și Veronica Crișan n. Berian și d-șorele Iosefina G. Marciac din Alba-Iulia, Elena Muntean din Limba, Teresia Corvin din Orăștie, Antonia Marciac. Diletanții asemenea se presintară în costum național. Petrecerea se încheiă dimineața la 6 öre.

Teatru românesc în Lugoș. La 22 și 23 august s'au jucat în Lugoș în sala teatrului de cătră o societate de diletanți doue piese: „*Balul mortului*“ comedie din viața studenților academici în 1 act de V. A.

Urechia și „Un tular” comedie în 2 acte și 1 tablou, de Matilda Poni. Diletanții au fost: drele Elena Rădulescu, Sofia Pavel, Alesandrina Drăgoi, Rosa Pervu, Sofia Barbu, Sofia Dobrei, Elena Deutsch, Ghizela Paraschivici, și dnii Petru Barbu, Aurel C. Popovici, Demetriu Florescu, George Dobrin, Ștefan Petrovici, Horat Nicolescu. Vinitul curat s'a destinat a se împărți în 2 părți egale, una Reuniunii române de cânt și muzică din Lugos, cealaltă Societății Petru Maior din Budapesta. Succesul în totă privința a fost mare.

Teatru în Zernesci. Tinerimea studioasă din Zernesci a dat la 27 l. c. o reprezentațiune teatrală, urmată de danț în edificiul școlar de acolo. Se jucară piesele: „Rusaliele” comedie într'un act și „Creditorii” comedie într'un act, amândouă de dl V. Alecsandri. În ele jucară drele M. Garoiu, Otilia Gogonea și dnii E. Mețian, V. Jaja, I. Șenchea, V. Taflan, I. Coleș, I. Giuguian.

C e e n o u ?

Sciri personale. *Esc. Sa mitropolitul Silvestru Morar Andreievici* din Cernăuți, împreună cu întreg consistoriul bisericeii ortodoxe din Bucovina, au adresat un memoriu comitelui Taafe, primul ministru al Austriei, cerându-i ca să oprască în Bucovina propaganda catolică poloneză. — *Dl dr. Grigoriu Silași*, profesor de limba și literatura română la universitatea din Cluș, a fost lăsat încă pe un an în disponibilitate și consiliul universitar a fost însărcinat să poarte de grige pentru suplinirea lui. — *Dl Simeon Fl. Marian*, preot bucovinean și membru al Academiei Române, a fost numit de cătră ministrul cultelor din Viena, catechet definitiv la gimnasiul gr. or. din Suceva. — *Dl Șofron Comșa*, stipendiat al arhidiecesei Sibiiu, a fost promovat de cătră universitatea din Graz la gradul de doctor în medicină.

Hymen. *Dl V. Ștefanescu*, inginerul-șef al liniei Iași-Ungheni, s'a cununat la 15/27 l. c. în catedrala din Craiova, cu dșora Aurelia Faur, fiica dlui profesor Faur, de origine din Ardeal.

O nuntă în Brașov. Supt acest titlu primim următoarele șire: În 16 aug. după amăzi între 5—6 ore din toate direcțiunile Brașovului vedeai caretele grăbind spre casa venerabilei și mult meritatului bărbat al națiunii dl Iacob Mureșan, unde se adunau oșpeții chemați la nunta fiicei sale, damicela Sevastiana, cu dl Constantin Davidescu, inginer de al dominiilor Statului în România. Fiind toți adunați, amabila mirésă, între lacrimile de durere și bucurie a părinților și consăngenilor, ba putem afirma și a prezenților, luându-și adio dela iubita casă părintească, plecarăm toți spre biserica Stei Treimi din cetatea Brașov, unde actul cununiei s'a oficiat de dl paroc Baiulescu. Dela casa dlui Mureșan până la biserică eră multă lume adunată, ca privitori, cum merg toți nuntașii păreche de păreche și braț de braț; mulțimea formă un spalier și-și manifestă în voci sonore plăcerea și observările la toaletele elegante ale damelor. După finirea ceremoniei bisericesti, nuntașii erăș în părechi suiră căruțele, și plecară la otelul „Nr. 1”, unde se arangă soupeul și petrecerea. Nași au fost dl Radu dela Băcău, director al căilor ferate a Statului și gentila sa soră damicela Elena Radu. Oșpeți la nuntă fiind chemați peste o sută, s'au infățșat peste 80 ășni. Dansul în spațioasa sală s'a început cu Hora, în care se uniră mai toți prezenții tineri și bătrâni; după aceea a urmat cealaltă dansuri, între cari și „Romana”, compusă de venerabilul d. Iacob Mureșan, carele și în anul 71 al vieții sale încă mai mișcă

din picioare și inimă când o vede săltându se. După 9 ore s'a servit la mesă, care a durat până la 12 ore; între toasturi pentru miri, părinții lor. nași, sorile miresei (nune) și pentru alții dintre oșpeți, între cari erau, din Ungaria, Transilvania și România. Părintii mirelei dl și dna Davidescu, cu numeroasa sa familie de 13 membrii, soiu de nēm atlet, toți innalți cu bradul, dau un aspect plăcut societății. Tot sub durata cinei s'a cetit peste 80 de telegrame și epistole venite de pe tot pământul locuit de români, semn de aderința și stima cătră onorabila și meritatea familie a Mureșanescilor. Petrecerea a durat până la 5 ore dimineța, și s'a finit cu concomitarea junei părechi până la gara Brașovului, care a plecat în călătorie spre Pesta și Viena. Mirésa a fost imbrăcată în vestmēt alb de mētasă, cu vël și cunună albă, în mână cu un mare și pompos buchet de flori, damele tôte au avut toalete frumoșe și elegante; eu însă nepricepēnd la ele, dar nici fiind prē amator de toalete lucuroșe, nu țî le pot descrie, dle redactor, căci eu adevēratele petreceri și festivități nu le prețuesc după toalete, ci după voioșia, însuflețirea și concordia frățescă și negenată, ce domnesc într'ensele. cari tôte și în adevēr le-am gășit la acēsta nuntă. Ardēlul și imediat Brașovul a perdut o amabilă, inteligentă și cultă fică, prin depărtarea damicelei Sevastiana Mureșan în alta patrie, unde din inimă i dorim tōtă fericirea!

I. R.

Asociațiunea transilvană va țînē adunarea sa generală în Gherla la 29 și 30 l. c. În 28 va fi primirea comitetului central al Asociațiunii și a oșpeților ce vor sosi cu trenul. Sēra cină comună în cofetăria orășenescă. În 29 după ședința primă se va da un banchet, sēra concert, tôte în sala otelului orășenesc. În 30 sēra bal tot acolo. — *Despărțēmētul Blaș* țînē adunarea sa generală la 23 august în Blaș, supt presiul dlui director Anton Micu. — *Despărțēmētul Deva* țînē adunarea sa generală, convocată de dl director Ioan Papiu și de dl actuar Fr. Hosszu Longin, la 18 august în Deva. — *Despărțēmētul Abrud* țînē adunarea sa generală în 16 august la Vidra-de mijloc, supt presiul dlui Ioan Gall, funcționând ca secretar dl Ioan Tērnavean. — *Despărțēmētul Sebeș*, director dl Ioan Piso, secretar dl Danil David, se va intruni în adunare generală la 6 septembrie în comuna Căstēu.

Șcōla de fete din Sibiiu, care se inființēză de cătră Asociațiunea transilvană, e gata. Zidul va rămē netencuit până la primăvēră, ca să se usce bine. La începerea anului școlar în septembrie 1886, șcōla se va instală. În acest edificiu se află încăperi pentru 8 clase, bucătării și dormitōre pentru o sută de eleve internate, precum și pentru locuința direcțiunii și a personalului de serviciu intern. Comitetul Asociațiunii a incredințat direcțiunea acestei șcōle trei Elena Tănăsescu, institutōre secundară la Asilul Elena Dōmna din Bucuresci. Alătura cu dșora Tănăsescu vor mai funcționă și pe viitor ca profesori la șcōla de fete din Sibiiu, dnii dr. Bărcian, dr. Crișan, I. Slăvici, fost profesor la Asilul Elena Dōmna și Voilean.

Petreceri de vēră. *La Sângeorgiu* s'a arangiat în 2 august de cătră dnii Dionisie Siron și dr. Ion Uilacan o petrecere de vēră, în folosul bisericeii de acolo; la miezul nopții toți oșpeții se intruniră la mēsa ospitală a dlui proprietar Ludovic Simon. — *La Vatra-Dornei* Societatea academică „Junimea” din Cernăuți a dat la 10 august o serată cu dans; vinitul curat a fost destinat șcōlei primare comunale din Vatra-Dornei. — *Junimea română din Șiria* a arangiat la 15/27 august un bal în sala nouă a ospetăriei mari; balul a fost precedat de reprezentațiunea corului vocul al plugarilor

din Cuvin; vinitul fu destinat pentru ajutorarea școlărilor români lipsiți și diligenți din Siria, 6r președintele comitetului 6r dl avocat Adalbert Mihailovici. — *La Telciu*, comitatul Bistrița-Năș6ud, s'a ținut in 19 iulie o petrecere literară-socială bine reușită, arangiată de dnii Dimitrie Cosmulei, Iacob Pop, Sever Ganea, Valeriu Muresan, Demian Pop. Gavril Petri și Iuliu Bugnariu. — *Junimea din giurul Selistei*, care studiază la școli, a arangiat la 27 august o petrecere de veră in bercul Junilor din Galeș. — *La Alba-Iulia* s'a arangiat in 27 aug de cãtră curatoratul bisericeii gr. c. o petrecere de veră in arena otelului „S6re”, in folosul școl6ii gr. c. care se va edifică acolo.

Adunări inv6tătorești. Reuniunea inv6tătorilor din tractul *Timiș6ora-Vinga* va țin6 adunarea sa generală la 19, 20 și 21 august st. v., supt presiul dnii P. Rotariu. — Reuniunea inv6tătorilor gr. c. din archidiaconatul *părșilor sãtmarene*, aparțin6to6re diecesei oradane, iși va țin6 adunarea generală in 3 septembrie in comuna Sanislău, cu următ6rea programă: Celebrarea cultului divin; deschiderea ședinței; raportul comitetului; conscrierea membrilor noi; complenirea biuroului și a comitetului; alegerea comisiunilor diverse; cetirea disertațiunilor inaintate la presiul; propuneri practice; statorirea numerului adunărilor cercuale; incassarea tacselor dela membrii noi și vechi; defigerea locului și timpului adunării generale viitoare; propuneri diverse referitoare la inaintarea scopului reuniunii. Ioan Szilăgyi, vice-președinte. — *La Orșova* in 9 și 10 august s'a ținut adunarea generală a Reuniunii inv6tătorilor din diecesa Caransebeș supt presiul dnii profesor Ștefan Velovan; intre altele inv6tătorii Hențu, Pruneș și Tuducescu și profesorul Dragalină ținură disertațiuni; se făc6 și o excursiune pe Dunăre, dl N. Popovici cu corul din Caransebeș dete și un concert, a fost și un banchet. petrecerile s'au incheiat c'un bal frumos. — *Inv6tătorii din tractul gr. c. al Clușului* sânt invitați a se prezenta pe 1 sept. st. n. la Aghreș pe timp de 2 s6pt6măni la cursul de industrie casnică.

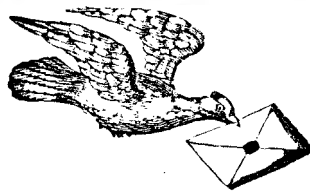
Statua lui Ovidiu. Corespundentele din Constanța al „Românului” scrie: Marți s'a făcut o excursiune la insula Ovidiu unde căl6torii au și dejunat lângă morm6ntul marelui poet. Ovidiu care nu pr6 a avut noroc in vieță, trebuia să fie gonit de s6rtă și după morțe. Statua lui de bronz care este să se innalțe aici pe țărmul mării stă amanet in ladă la gară. Acest nou esiliu a induplecat pe mai multe cuc6ne să organizeze o serbare pe mare și un concert la Casin ca să sc6tă pe poet din inchiș6rea sa de lemn, căci cei dela putere fac in totdeuna lucrurile pe jum6tate. Se dice că, mulțămită stăruințelor dnii prefect de Constanța, Em. Culoțiu, statua lui Ovidiu va fi inaugurată in septembrie, după ce se vor plăt6 cele dou6 mii de lei ce se datoresc artiștilor italieni.

Sciri scurte. *Academia Română* a primit d6ilele trecute un num6r insemnat de publicațiuni și anale ale Academiei și societăților sciințifice și literare din Petersburg. — *Statutele societății române de diletanți „Progresul”* din Făgăraș s'au intărit de cãtră ministeriul de interne. — *Inaugurarea restaurării mănăstirei dela Argeș* se va face in toamna ac6sta, scrie „Telegraful”; regele și regina vor visita Argeșul cu ac6sta ocașiune. Solemnitatea inaugurării se va face cu mare pompă. — *Alumneul național* din Timiș6ora ș-a ținut adunarea generală in luna trecută, infățișându-se un num6r mic de membrii; s'a decis ca și in anul viitor să se intrețină 4 alumniști; de atunci decisiunea s'a și

executat. — *Institutul Eliade* din Bucuresci al dnii St. Velescu se transformeză in liceu, care se va numi „Liceul Alecsandri”. — *Congresul studenților unversitari din România* se va țin6 anul acesta la Brăila, in d6ilele de 7, 8 și 9 septembrie viitor; guvernul a promis să le acorde o reducere de preț pentru transportul pe calea ferată.

Necrol6ge. *George Tăut*, unul dintre cei mai b6trâni literați ai noștri actuali, a murit; el a scris poesii satirice și cãteva piese teatrale; a lăsat in urmă o soție și vr'6 trei copii. — *Maria Zsiga*, v6duva lui Ioan Poinar sen. fost cetățean in Oradea-mare, a reposat la 25 iulie, in etate de 62 ani; o jelesc Anna Poinar, Dionisiu Poinar cu soția și fiii sei, Maria Poinar măritată Zigre cu bărbatul și fiii sei, Gabriela Poinar măritată Rezei cu bărbatul și fiul seu, Olga Poinar măritată Barra cu bărbatul și fucele sale, Nicolau Poinar, Ioan Poinar jun. și Melania Poinar ca fiii și fiuce; Elisabeta Nicolici n. Popovici, Nicolae Zsiga și Anna Zsiga v6duva lui Nicolae Diamandi, ca frate și surori. — *Const. I. Panțu*, asesor c. r. in pensiune și avocat in Brașov, fost deputat in dieta din Sibiu la 1863, a repausat la 16 iulie in etate de 62 ani. — *Alessiu Boeriu de Berivoiu*, notar la tribunalul regesc din Elisabetopol, a murit la 13/25 iulie, in etate de 37 ani, lășand in do-liu num6roși consăngeni. — *Mina Beleş n. Chirilescu*, cons6rta dnii Vasiliu Beleş, paroc in Chitighez, a inecat din vieță la 8 august, in etate de 21 ani și in a noua lună a căsătoriei sale, jelită de un num6r mare de consăngeni. — *Teodor Rece*, medic cercual, și proprietar in M. Ludoș, a inecat din vieță la 18 l. c. in al 45-lea an al etății sale.

Poșta Redacțiunii.

Cugier. A sosit la țiu, de a ceea nu s'a mai putut decăt un estras.

Rosia-montana. Ne pare rău, că nu putem.

Dnei A. P. Am primit. Ve mulțămim.

Ce-am pecuțuit? Astfel am esclamat și noi, v6c6nd că in fie-care s6pt6mână ne trimiți un

plic de versuri.

Indreptare. In nr. trecut pe pagina 380, in r6ndul 11 in loc de „a domnului salon” să se citească „a somnului salon”; pe pagina 378 r6ndul 21 in loc de „amută” să se citească „anunță”.

Călindarul s6pt6mănei.

Điuă sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și s6rbătorile.	S6rele resare	S6rele apune
Duminea 14 după Rusale. Mat. XXII. 21—4 inv. 3.					
Duminea	18	30	Mart. Flor și Laur	5 17	6 39
Luni	19	31	Mart. Andrei Strat.	5 18	6 37
Mărți	20	1	Prof. Samuel	5 19	6 36
Mercuri	21	2	Apost. Tateu	5 20	6 35
Joi	22	3	Mart. Agatonic	5 21	6 33
Vineri	23	4	Mart. Lupu	5 22	6 30
Sămbetă	24	5	Ieromon. Eutichiu	5 24	6 28

Proprietar, redactor raspundător și editor: IOSIF VULCAN.

Cu tipariul lui Eugeniu Holl6sy in Oradea-mare.